

- 12 и моляше ся прѣдъ своего си Бога. За то ^адойдохъ и говорихъ прѣдъ царя заради царекото запрѣщеніе; и ^ирекохъ: Не подписа ли ты запрѣщеніе, че всякой человекъ който прави прошеніе на какъвъ годъ богъ или человекъ, до тридесетъ дни, освѣнъ на тебе, царю, ще ся хвърли въ ровъ-тъ на лъвовете? Царь-тъ отговори и рече: Истина е думата, ^испоредъ законъ-тъ на Мидяны-тъ и Персіаны-тъ,
- 13 който не ся унищожава. Тогазъ отговорихъ и рекохъ прѣдъ царя: Данииль онзи, ^икойто е отъ сынове-тъ на Іудинъ-тъ плѣнь, ^ине тя почита, царю, нито запрѣщеніе-то което ты подписа, но прави
- 14 молбъ-тъ си три пѣти на день. Тогазъ царь-тъ, като чу тѣзи думъ ^иосекърби ся много, и тури сърдце-то си за Данила да го отърве; и трудѣше ся до захожданіе-то на слѣнце-то да го избави.
- 15 Тогазъ онѣзи человекъ си събрахъ при царя, и рекохъ на царя: Знай, царю, че ^изаконъ-тъ на Мидяны-тъ и Персіаны-тъ е: Никакво запрѣщеніе нито повелѣніе, което царь-тъ постави, да не ся промѣнява: Тогазъ царь-тъ заповѣда та докарахъ Данила, и ^иго хвърлихъ въ ровъ-тъ на лъвовете-тъ. И отговори царь-тъ и рече Данилу: Богъ твой комуто ты служиши
- 17 непрѣстанно, той ще тя отърве. И ^идонесохъ единъ камыкъ, та го турихъ на устіе-то на ровъ-тъ, и ^ицарь-тъ го запечатъ съсь свой-тъ си печатъ, и съ печатъ-тъ на голѣмцы-тъ си, за да ся не
- 18 измѣни нищо за Данила. Тогазъ царь-тъ отиде въ палатъ-тъ си, и прѣнощува гладенъ, и не остави да ся донесжтъ прѣдъ него музикални орадія: и ^иснѣ-тъ му побѣдихъ отъ него.
- 19 И станъ царь-тъ много рано на утринъ-тъ, и прибѣрза та отиде при ровъ-тъ на лъвовете-тъ. И когато отиде при ровъ-тъ, выкна съ плачевенъ гласъ къмъ Данила; и говоръ царь-тъ, и рече Данилу: Даниле, рабе на Бога живаго, ^иБогъ твой, комуто ты служиши непрѣстанно, можѣ ли да тя
- 21 отърве отъ лъвовете-тъ? Тогазъ отговори Даниль на царя: ^иЦарю, да си живъ въ
- 22 вѣкъ. ^иБогъ мой проводи ангела си, и ^изатули уста-та на лъвовете, и не мя поврѣдихъ; защото незлобіе ся намѣри въ мене прѣдъ него: още и прѣдъ тебе, царю, съгрѣшеніе не съмъ направилъ.
- 23 Тогазъ царь-тъ ся зарадува много за това, и заповѣда да изведжтъ Данила изъ ровъ-тъ. И ся възведе Даниль изъ ровъ-

тъ, и никаква поврѣда не ся намѣри въ него, ^изащото имаше вѣржъ въ Бога своего.

- 24 Тогазъ царь-тъ заповѣда ^ита докарахъ онѣзи человекъ които наклеветихъ Данила, и хвърлихъ въ ровъ-тъ на лъвовете-тъ тѣхъ, ^ичада-та имъ и жены-тъ имъ: и прѣди да стигнжтъ до дѣно-то на ровъ-тъ, лъвовете-тъ ги сграбихъ, и счу-пихъ венчкы-тъ имъ кости.
- 25 ^иТогазъ писа царь Дарій къмъ венчкы-тъ народы, племена, и языцы, които живѣяхъ по всякъ-тъ земѣ: Миръ да ся
- 26 умножи у васъ! ^иПовелѣніе ся издаде отъ мене, въ всякъ-тъ държавъ на царство-то ми ^ида треперятъ человекъ-тъ и да ся боятъ прѣдъ Данииловаго Бога; защото ^итой е Богъ живъ, и прѣбывае въ вѣкъ, и ^ицарство-то му нѣма да ся развали, и
- 27 власть-та му ^ище бѣде до край: Той избавя и спасава, и ^иправы знаменія и чудеса на небо-то и на земѣ-тъ, който отърва Данила отъ силъ-тъ на лъвовете-тъ.
- 28 И благоденствуваше тоизи Даниль въ царуваніе-то на Дарія, и ^ивъ царуваніе-то на ^иКира Персіанинъ-тъ.

ГЛАВА 7.

- 1 Въ първъ-тъ годинъ на Валтасара Вавилонскій-тъ царь, ^иДаниль видѣ снѣ, и ^ивидѣния на главъ-тъ си върху одръ-тъ си; тогазъ писа снѣ-тъ, и приказа оглавленіе-то на думы-тъ.
- 2 Даниль говоръ и рече: Азъ видѣхъ въ видѣніе-то си ношя, и ето, четири-тъ вѣтрища небесны ся устремихъ вързъ
- 3 голѣмо-то море. И четири голѣмы звѣрове ^ивъзлѣзохъ изъ море-то различни единъ
- 4 отъ другъ. Първый-тъ бѣ ^икато лъвъ, и имаше крила ордовы; гледяхъ додѣ ся изскубахъ крила-та му, и станъ отъ земѣ-тъ, и застанъ на нозѣ-тъ си като человекъ, и человекско сърдце му ся
- 5 даде. И ето ^ипослѣ вторы звѣръ приличенъ на мечкъ, и ся подигнъ отъ единъ-тъ странъ, и ^иимаше три ребра въ уста-та си между захбы-тъ си: и му думажъ така:
- 6 Стани, извѣждъ много плѣти. Подиръ това видѣхъ, и ето другъ, като рысь, който имаше на грѣбъ-тъ си четири птичи крыла: звѣръ-тъ ^иимаше още и четири гла-
- 7 вы: и му ся даде власть. Подиръ това видѣхъ въ видѣнія-та на ношъ-тъ, и ето четвъртый ^извѣръ, страшенъ и ужасенъ, и твърдъ якъ; и имаше голѣмы желѣзны

а Гл. 5; 8.

и Ст. 8.

і Гл. 1; 6; 5; 13.

к Гл. 3; 12.

л Марк. 6; 26.

м Ст. 8.

н Псал. 3; 53.

о Мат. 27; 66.

п Гл. 2; 1.

р Гл. 3; 15.

с Гл. 2; 4.

т Гл. 3; 28.

у Евр. 11; 33.

ф Евр. 11; 33.

х Втор. 19; 19.

и Есв. 9; 10. Вижъ Втор. 24;

16. 4 Пар. 14; 6.

ч Гл. 4; 1.

ш Гл. 3; 29.

щ Псал. 9; 1.

з Гл. 4; 34.

ы Гл. 2; 44; 4; 3, 34; 7; 14,

27. Лук. 1; 33.

а Гл. 4; 3.

б Гл. 1; 21.

ю Езд. 1; 1, 2.

а Числ. 12; 6. Амос. 3; 7.

б Гл. 2; 28.

в Отк. 13; 1.

г Втор. 28; 49. 2 Пар. 1; 23.

д Евр. 4; 7, 13. 48; 40. Іез.

17; 3. Авв. 1; 8.

е Гл. 2; 39.

ж Гл. 8; 8, 22.

з Гл. 2; 40. Ст. 19, 23.